

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

408

"1949"

Szerző:

Kürthy Miklós

Cím:

Száz éve már.
Táncsics botja

Forrás:

Repes Világ

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Helyszám

Székesfővárosi házinymoda 1926 — 8891

»FIGYELŐ»
UJSÁGSZELVÉNY VÁLLALAT
Budapest, XIV., Nürnberg-u. 42.
Telefon: 299-832.

Képes Világ

Lap:

1949 JAN. 16

Megjelent:

SZÁZ ÉVE MÁR

1848 januárja. Fagyott hó fekszik a Vérmezőn. A budai házak ereszein jécsapok függenek. Látszik a lehelet a levegőben. Mondják, hogy még az öregebbek sem emlékeznek ilyen kemény télre.

A munkások arca lilára fagyott, deres a bajuszuk. Dermedt kezükből minduntalan kihullik az ásó és a lapát. Pedig nehéz munkájuk van most. A Budavár ostroma utáni romtörmeléket lehordták a Vérmezőre s most ezt a törmeléket kell kirostálniuk. Hátha akad benne valami értékes!

Esteledik már. A szürkület hosszú árnyakat huz az uccákra. A levegőben gázlámpák imbolgó fénye rezzen.

Az egyik csoport munkás felől elnyujtott kiáltás úszik a levegőben:

— Hahó! Hahó! —

Ők már találtak valamit. Ugy látszik, nem nagyon értékes, de mindenesetre érdekes.

Bot. Fogantyuján ólommal súlyosbbitott keménygalléros negyvennyolcas generálisfej van kifaragva.

Táncsics botja — a cukrászdában

A bot—Táncsics Mihály botja. 85 centiméter hosszú és szubalpin levegőn élő borókafenyőből készítette Táncsics egyik tisztelője. Táncsics ugyanis kissé bicegett, ezért volt a botra szüksége. A szubalpin levegőn élő borókafenyőt növés közben oltókéssel megvagdadják. A megvagdalt részek növés közben rákos daganatot kapnak, ezeket a beteg kinövéseket azután kivágják és botnak faragják. Ilyen módon készült Táncsics botja is. Körben végigfutó betűk adják az ajánlást:

— Táncsics Mihálynak egy tisztelője —

A botot jelenleg a legrégebb magyar cukrászda, a Ruszwurm cukrászda őrzi. Táncsics botja a felszabadulás után került másodszor elő — miközben a romokat takarították. Ugy látszik, az a végzete, hogy romokból és reménytelenségekből éledjen mindig újra új remények jelképévé.

Története is van. Érdekes, akárcsak a nehezen megtalált magyar szabadságé...

Cukrászdában a német zsoldosok

A Ruszwurm cukrászda tulajdonosa több mint száz esztendővel ezelőtt Müller Antal vári cukrászmester volt. 1848-ban börtönbüntetésre ítélték és bezárták a Neugebäudeba — mert a vári cukrászmester a magyar szabadság híve volt. Egyébként szoros barátság fűzte Táncsicshoz.

Táncsics Mihály kicsiny, a szabadságért lelkesedő csoportja találkozásait Müller cukrászdájában tartotta.

Vigyázatlanok voltak s a csoportba két provokátor is bekerült. Így esett azután, hogy egyik találkozásuk alkalmával német zsoldosok törtek rájuk. Táncsicsnak futva kellett menekülnie s közben otfelejtette botját a cukrászdában.

Müller Antal, derék vári cukrászmester őrizgette a botot egy ideig, egészen addig, ameddig őt is be nem csukták. Sok minden elkallódott akkor. A magyar szabadság is — Táncsics botja is.

Száz esztendő kellett hozzá, hogy mindkettő ismét végleg megkerüljön.

A botot tehát most a Ruszwurm cukrászda őrzi. 1949 június elsejétől pedig a Nemzeti Múzeum tulajdonába kerül.

„Táncsics botja — a szabadság jelképe“

Felkerestük a Nemzeti Múzeum igazgatóságát, ahol a következő felvilágosítást kaptuk érdeklődésünkre:

— Centenárius gyűjteményünk egyik legérdekesebb és legértékesebb darabja kétségkívül Táncsics botja lesz. Hiszen a bot annyira a szabadság jelképe, hogy amikor a Horthy uralom alatt néhány tisztviselő azt indítványozta, hogy minden adatot össze kellene gyűjteni Táncsicsról, a kultuszminisztérium határozottan tiltakozott ellene. Indokolásuk az volt, hogy Táncsics nem az igazi magyar nép képviselője.

Kürthy Miklós

Andrépress fotó